

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/260/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113232687
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113232687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanej: L. V., nar. X.X.XXXX, t.č. bytom L. XXX, B. u E., I. republika, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: K. na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, v konaní o zaplatenie 6.039,87 EUR s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 14C 21/2014-83 zo dňa 09.01.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

II. Žalobca je povinný zaplatiť trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vo výške 143,51 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.134,54 Eur spolu s 8,75%-tným ročným úrokom z omeškania od 8.3.2013 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm. i) a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Vychádzal zo zisteného, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3.418 Eur a taktiež mal za preukázané, že žalovaná doposiaľ zaplatila žalobcovi, resp. jeho právnenmu predchodcovi sumu 283,46 Eur. Poukázal na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať zákonné obligatórne náležitosti, okrem iného aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, avšak táto zákonná podmienka v danom prípade nie je splnená, pretože úverová zmluva neobsahuje tento údaj. Z uvedeného dôvodu sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Neprijal argumentáciu žalobcu, že aj keď mesačná splátka v sume 62,45 Eur je v zmluve označená ako „splátka istiny“, tak v sebe zahŕňa všetky tri zložky, teda časť splátky na istinu, časť splátky na zmluvné úroky a časť splátky na poplatok, pretože dikcia zákona jednoznačne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom zo samotnej zmluvy vyplýva, že táto podmienka jednoznačne splnená nebola. Na námietku žalobcu, že ide o bežnú prax bánk prvostupňový súd uviedol, že táto zákonná povinnosť sa vzťahuje rovnako na všetkých poskytovateľov

úverov a pokiaľ táto podmienka splnená nie je, tak spôsobuje ten dôsledok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom aj uvedenie rozpisu splátok s určením všetkých jej zložiek je pre spotrebiteľa nepochybne podstatnou informáciou, ktorá môže ovplyvniť jeho rozhodovanie pri výbere úverového produktu. Vzhľadom na uvedené priznal žalobcovi sumu 3.134,54 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou 3.418 Eur a žalovanou zaplattenou sumou 283,46 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Taktiež priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania do 8.3.2013, teda od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na plnenie, na ktorú žalobca vyzval žalovanú, keďže jej určil lehotu splatnosti zostatku úveru k 7.3.2013, pričom keďže žalovaná svoj dlh dobrovoľne nespĺnila, dostala sa do omeškania.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) keďže úspech žalobcu a žalovanej bol v podstate rovnaký, žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Považoval právny názor prvostupňového súdu za nesprávny. Správnym právnym posúdením by súd dospel k záveru, že v spore vzniklo právo na zaplattenie celej uplatnenej peňažnej pohľadávky. Predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona o spotrebiteľskom úveroch vrátane výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je totiž dojednaná mesačná splátka úveru v sume 62,45 Eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci od 20.08.2009 do 20.06.2019 celkom 119 splátok, výška úroku 17,30 % p.a. ako aj výška poplatku za správu úveru v sume 1,99 Eur. Mesačná splátka zahŕňa v sume 62,45 Eur v sebe všetky tri zložky, teda časť splátky istinu, časť splátky na zmluvne úroky 17,30 % a časť splátky na poplatok za správu úveru v sume 1,99 Eur. Navrhol zmeniť rozsudok tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi celú uplatňovanú istinu s príslušenstvom. Zároveň žiadal náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý bol toho názoru, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci, ako aj vec správne právne posúdil. Navrhol potvrdiť rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila taktiež žalovaná, ktorá nesúhlasila so zaplattením úrokov z omeškania. Býva v Českej republike, viackrát požiadala žalobcu o poskytnutie bankového spojenia, ale keďže jej nebolo poskytnuté, nevie poslať peniaze. Len čo jej bude poskytnuté bankové spojenie, celú sumu vyplatí bez meškania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery prvostupňového súdu a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Je nepochybné, že zmluva o splátkovom úvere č. 0382710998, uzatvorená medzi účastníkmi dňa 17.09.2009 je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na

zmluvu o úvere je nutné aplikovať ustanovenia, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, upravené jednak v Občianskom zákonníku, jednak v zákone o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z..

Odvolaací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom v posúdení zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako bezúročného a úveru bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere č. 0382710998, zo dňa 17.07.2009) a v tomto smere poukazuje na judikatúru súdov vychádzajúcu z právnej úpravy zákona č. 258/2001 Z.z. s ktorou sa plne stotožňuje.

„Vychádzajúc zo zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa predpokladá, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, ak úverová zmluva neobsahuje náležitosti, podľa § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/. Súd dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i/, j/ a h/, a to výška počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a účely jeho splatenia, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako i ročnú úrokovú sadzbu K primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 , písm. i/ zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov viaže ku každej stavu uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako istiny, tak i úrok, a tiež prípadné poplatky. Naplnenie uvedenému účelu preto nemôže urobiť zmluva, neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov aj iných poplatkov, čím vlastne zákon poskytuje primeranú ochranu právam spotrebiteľa pri uzatváraní úverových zmlúv, aby tieto neboli zavádzajúce ani problematickým údajom o úrokoch z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne u poskytnutej a teda i celková cena za ktorých si požičiava, a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. V tomto smere poukazujúce procesný súd na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.6.2013 č.k. 11Co 123/2013-95, kde potvrdil rozsudok súdu I. stupňa vo veci žalobcu, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda 8C 72/2012, kde súd vyslovil , že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bez úročná a bez poplatkov, z dôvodu porušenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ výška a počet termín splátok, istiny úrokov a iných poplatkov, odvolávajúci sa na § 4 ods. 3 veta druhá citovaného zákona.“ (porov. rozsudok Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 5C 406/2014)

„ Je nesporné, že citované ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) v spojení s ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. ma za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 4 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankcii pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda bolo donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali a zároveň dodržiavali písomnú formu zmluvy.

Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní tvrdí, že prvostupňový súd od žalobcu vyžadoval povinnosť rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky: splátku istiny, splátku úrokov z omeškania a splátku poplatkov, toto tvrdenie nie je správne. Prvostupňový súd v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. vyžadoval špecifikáciu splátky, a to uvedením výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Špecifikácia má svoj význam z dôvodu transparentnosti plnenia. V prípade neplatení napríklad poplatku spotrebiteľ nemá v zmluvách žalobcu presne uvedenú časť splátky po odpočítaní prípadnej neplatenosti poplatku. To isté platí aj v prípade neplatenosti časti o úrokoch. Spotrebiteľ by sa dostal do stavu právnej neistoty vo vzťahu k otázke, akú časť splátky má platiť v prípade neplatenosti úrokov“. (porov. rozsudok Krajský súd v Trnave sp. zn 25Co/539/2014 zo dňa 01.07.2015)

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške (sume) úrokov z úveru

a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o splátkovom úvere.

Na základe uvedeného je odvolací súd zhodne s prvostupňovým je toho názoru, že § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné vykladať tak, že zmluva musí obsahovať presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a správne vec v súlade s vyššie citovanou judikatúrou súdov Slovenskej republiky právne posúdil, odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti s osvojením si dôvodov ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o trovách konania založil na ustanovení § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vzal pritom do úvahy skutočnosť, že každý z účastníkov bol čiastočne úspešný a čiastočne neúspešný a na strane žalobcu sa nejednalo nepatrný neúspech. Z týchto dôvodov je správne aj rozhodnutie o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Dôvodom rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovanej žiadne trovy nevznikli.

Vedľajší účastník si v odvolacom konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 143,51 Eur, pozostávajúce z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 111,20 Eur (z tarifnej hodnoty veci napadnutej odvolaním 2.905,33 Eur), z režijného paušálu vo výške 8,39 Eur a DPH 20% (23,92 Eur). Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania bol nárok na zaplatenie sumy 2.905,33 Eur (zodpovedajúci časti žalobou uplatneného nároku, v rozsahu ktorého bola žaloba napadnutým rozsudkom zamietnutá), odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy odvolacieho konania vo výške 143,51 Eur, pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku (§ 13a ods. 1 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z.) v sume 111,20 Eur, z režijného paušálu (§ 16 ods. 3 vyhl. Č. 655/2004 Z.z.) vo výške 8,39 eur, zvýšené o 20 % DPH (23,92 Eur), ktoré je povinný žalobca zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vo VÚB, a.s., Prešov č. Sk 72 0200 0000 0000 4294 9572, SWIFT: SUBASKBX, VS 3161265 do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.